

eventuel Forlængelse af Loven. Vi tro, at vi med det Forslag have gjort et saa stort Skridt i Møde over for vore Modstandere, at vi egentlig ere blevne lidt forbavsede over, at de ikke have villet modtage det. Nu har det ærede Flertal i Fællesudvalget stillet et Forslag, saaledes at det af vort Forslag — vort Forslag er det oprindelige — kun har taget den første Linie, nemlig at Loven skulde gælde til 1ste Januar 1902 i Stedet for, som efter Folketingets forrige Vedtagelse, til 1ste April 1902, og man vil maaske sige, at der er saa ubetydelig Forskel mellem de to Lovforslag, at vi godt kunne gaa ind paa det. Men det kunne vi ikke efter det, jeg her har sagt, fordi vi efter vort Forslag bestemte vilde pointere, at fra 1ste Januar 1902 har den højtærede Minister fuld Myndighed til at forberede alt til, at de forhøjede Takster kunne træde i Kraft til 1ste April 1902. Naar man saa fra anden Side har sagt, at man jo kunde vedtage Flertallets Forslag og afgive en bestemt Erklæring om, at Landstinget gik ikke videre, saa tror jeg ikke, at det kunde nytte noget, thi en saadan Udtalelse her i Salen gælder, naar den ikke er dokumenteret ved en Afstemning, ikke ud over den Dag, hvori den er bleven sagt. Det er mit Haab, at den højtærede Minister vil modtage Mindretallets Forslag og at han vil handle i Overensstemmelse med det, hvis det, som jeg haaber, bliver vedtaget her. Derved komme vi jo desværre i det Tilfælde, som vi fra først af havde tænkt os at undgaa, at det bliver overladt fuldstændig til Administrationen, men først fra 1ste Januar 1902, og saaledes, at de ny Takster først træde i Kraft fra 1ste April 1902. Ved vort Forslag gives der alle Parter fuld Tid til at tilendebringe det Arbejde, som er nødvendigt for at faa en ny Lov. Vi have jo allerede udtalt, at det ikke var vor Hensigt at lægge Kommissionen noget som helst Halmstraa i Vejen, og ved vort Forslag vil der — særlig efter de Udtalelser, der ere komme fra den højtærede Formand for denne Kommission — vistnok være stor Sandsynlighed for, at Kommissionen i Løbet af maaske 3—4 Maaneder bliver færdig med sit Arbejde, særlig hvad dette Spørgsmaal angaar, og Regeringen faar Tiden indtil den 1ste Oktober til at formulere sit Forslag i Overensstemmelse med eller begrundet paa Kommissionens Arbejde, og Rigsdagen faar 3 Maaneder til at vedtage det i, og denne Tid er ikke for kort, i alt Fald naar vi kun tale om Takstloven.

Det er blevet indvendt imod Landstingets Behandling af Takstloven heroppe i Aar, at Folketinget har haft for kort Tid til at tage Stilling til Sagen. Jeg indrømmer det ikke, navnlig naar jeg ser paa, hvilket Arbejde Landstinget har gjort ved Fabrikloven, som det i Løbet af 3 Dage har bragt i en Form, hvori den nu forhaabentlig er gaaet igennem i Folketinget. Kunde det gøres med saa stor en Lov, der handler om saa store Interesser — det blev sagt, tror jeg, at den angik 120,000 Mennesker, paa en Maade angik deres Velværd — saa tror jeg ogsaa, at Folketinget kunde have tilendebragt Loven om Taksterne i en Form, som kunde tilfredsstille alle Parter. Hvis Landstinget og Folketinget altsaa i dette Øjeblik vedtage Lovforslaget i forskellig Form, er Loven af 1896 bortfalden, og Administrationen vil jo for saa vidt have fri Hænder, men det er mit Haab i Henhold til de Udtalelser, som tidligere ere faldne fra Ministerbordet, at den højtærede Minister vil udtale sig i Salen om, at han ikke straks vil bruge den administrative Myndighed, som han har, men mulig slutte sig til Mindretallets Udtalelser i dets Forslag og altsaa lade Tiden gaa indtil 1ste Januar, før han handler. Det er ganske vist udtalt, at selv ved at modtage Forslaget i den Form, hvori det nu er vedtaget i Folketinget, vil Regeringen have fri Hænder til at handle administrativt fra 1ste Januar, men jeg er bange for, at en saadan Frihed ikke vil kunne benyttes, naar Rigsdagen er samlet, og der ikke staar andet i Loven, end at den bortfalder, fordi vi saa komme til at forlænge Loven, og det er det, jeg er bange for, at vi skulle gøre. Jeg skal paa mine Meningsfællers og egne Vegne foreslaa det høje Ting, at det vedtager — jeg forudsætter, at Mindretallets Indstilling kommer først til Afstemning — Mindretallets Indstilling i den Form, hvori den her foreligger, hvorved altsaa Fristen den 1ste April 1901 forandres til 1ste Januar 1902, med den Tilføjelse, at de nugældende Takster for Statsbanerne dog ikke kunne forandres ved administrativ Foranstaltning før 1ste April 1902.

H. N. Hansen: Det Billede, som den ærede Ordfører gav [af denne Sags sandsynlige Gang, saafremt det kommer dertil, at der ikke i Dag af begge Ting bliver vedtaget en overensstemmende Lov, — et Billede, som han forventede vilde blive billiget af den højtærede Minister, — er forekommer det mig, saa beroligende, at